

Evald Christensen: Det ærede medlem hr. Poul Clausen sagde, at han regnede med, at der kun var ganske få, der kendte de her omhandlede forhold, og det er der vist noget rigtigt i; og måske er det helt igennem rigtigt. Jeg har indtryk af, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlggaard er et af de mennesker, der kender noget til dem, men han har jo også arbejdet meget med dem.

Det ærede medlem hr. Jensen-Broby kom med en bemærkning angående § 4 og den bemærkning i kommissionens skrivelse, der er knyttet dertil. Jeg har stor lyst til at rette et spørgsmål herom, idet jeg synes, det stykke er meget uklart. Jeg beder om tilladelse til et kort citat:

„Når man går over til at beregne afgiften af det løbende års driftsresultat, vil det være nødvendigt efter fradrag af omsætningsafgiften at beregne nettoafgiften af restoverskuddet uden fradrag af selve nettoafgiften og at ændre afgiftsskalaen under hensyn hertil.“

Jeg synes, det er meget uklart skrevet. For mig ser det næsten ud, som om man godt kunne slette ordet „nettoafgiften“ og i stedet det ene sted skrive „bruttoafgiften“. Jeg kan ikke rigtig hitte ud af det, men sådan ser det ud for mig, og jeg vil gerne høre en udtalelse herom.

Der vil nu snart fremkomme en afgørelse fra den store apotekskommission, der er nedsat, men det er vel nok rigtigt, at disse to forslag er fremsat, inden selve apotekskommissionens betænkning foreligger. Inden betænkningen fremkommer, kunne det måske også være på sin plads at drøfte, om man ikke kunne finde frem til en helt anden ordning af apotekervæsenet end den, man har nu. Det vil man måske også i den nedsatte kommission — det ved jeg ikke. Det kunne tænkes, at det var bedre ikke blot end det, vi har, men også bedre end det, vi muligvis får i henhold til kommissionens tankegang, om apotekerne kom ind under fri næring, så et apotek bliver en forretning som andre forretninger; blot måtte der være en særlig kontrol og en særlig grad af ansvarlighed. Kunne det ikke være rigtigt, at hele apotekervæsenet kom ind under næringslovens almindelige bestemmelser, sådan at en farmaceut havde samme vilkår og det samme grundlag for sin virksomhed som en mediciner, en jurist, en polytekniker o. s. v., nemlig grundlovens almindelige bestemmelser om næringsfrihed.

Jeg har i mange år levet i et land, hvor der ingen særlige bestemmelser gjaldt for apotekeren udover, at han havde ansvaret for det, han handlede med. Det var noget af

det mest overraskende, jeg har mødt, fordi man jo herhjemme ser på apotekerne — det gjorde man i hvert fald i min barndom — med stor ærbødighed. Når vi i min barndom og ungdom kom ind på et apotek, så følte vi os halvvejs som i en kirke. Det var sådant et mærkværdigt stille sted, hvor man ligesom tog hatten ærbødigt af, når man kom ind. Det var ikke nogen almindelig forretning, der hvilede ligesom nogen mystik over det hele.

Så har jeg set apotekerne i USA, og de var, kan jeg næsten sige, lige modsat. Der kom man ind i en mærkelig forretning, der handlede med alt muligt. Der kunne man få en kop kaffe, ryge en cigar, købe middagsmad og købe et pund kaffe og alt muligt andet, som vedkommende apoteker handlede med, men han havde en uddannet farmaceut til at tage sig af det apotekermæssige, til at læse recepterne og uddele medicin efter dem, og hvorfor kunne vi ikke have det sådan, at apotekeren var en fri næringsdrivende? Det er meget fornøjeligt at se sådan en forretning. Det er nu bare en henstilling, som jeg gerne vil have, at man tænker over: om man ikke skulle kunne nå frem mod næringsfrihed for apotekerne, så de kunne få lov til at komme ind under almindelig fri konkurrence.

Der kunne siges meget mere om dette, men jeg vil kun gøre endnu et par bemærkninger om de to foreliggende lovforslag og især om den store fond, der efterhånden er tilvejebragt gennem afgifterne. Om den vil jeg gerne stille et spørgsmål. Jeg ser nok, at man bruger fondens midler i alt fald for en del til udligning i to forskellige retninger, men kunne de ikke også bruges til billigørelse af medicinen? Er det nødvendigt, at man bliver ved med at ophobe større og større midler i denne fond, så det efterhånden er blevet en meget stor kapital, der gemmes deri?

Det er de bemærkninger, jeg har at gøre. Jeg er glad ved, at lovforslagene skal behandles i et udvalg, for det er i alt fald interessant at arbejde med denne sag og komme lidt bedre ind i den og få den belyst fra alle sider.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger; jeg tror, de spørgsmål, der er rejst her, egner sig bedre til drøftelse og nærmere undersøgelse i det udvalg, som jeg forstår man ønsker nedsat til videre behandling af lovforslagene.

Anledningen til revisionen af denne lovgivning er jo, som der er gjort opmærksom